

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1972/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.I.30.186/2023/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Farkas Ádám ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Gfv.I.30.186/2023/2. számú végzése, valamint azzal összefüggésben a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pf.20.943/2022/6. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmét az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek sérelmére alapította.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az indítványozónak gépjármű-finanszírozási kölcsönszerződésből eredő követelése volt a perbeli alperessel szemben. A tartozás meg nem fizetése miatt az indítványozó fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett, amivel szemben az alperes ellentmondással élt, így az eljárás perré alakult. Az elsőfokú bíróság az indítványozó keresetét túlnyomórészt alaposnak találta és kötelezte az alperest a tartozás, valamint kamatai és perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett részét megváltoztatta; az indítványozó keresetét elutasította és perköltség megfizetésére kötelezte. A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az indítványozó a követelése összességét megfelelően bizonyította, mert nem csatolt olyan számszaki

megállapítást, ami a szerződés megkötésétől kezdődően nem a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban: DH1. tv.) folytán semmisnek minősült szerződéses bázis árfolyammal, hanem a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL törvény (továbbiakban DH2. tv.) 3. §-ának megfelelően, az ott meghatározottak szerinti MNB árfolyam alkalmazásával mutatta volna ki az alperesi tartozást. A másodfokú bíróság szerint az MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyam alkalmazásának szükségessége jogkérdés; mivel az indítványozó a jogszabályoknak megfelelő tartalmú számszaki kimutatással a követelése összegszerűségét nem bizonyította, a kereset elutasításának volt helye. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 409. § (2) bekezdés *a*) pontjára és (3) bekezdésére hivatkozással kérve annak engedélyezését. Az indítványozónak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Kúria visszautasította.

- [5] Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket helytelenül, az ügyre nem vonatkoztathatóan értelmezte; nézete szerint sem a hivatkozott PJE határozatból, sem a DH2. tv.-ből nem következik, hogy az indítványozó a követelése összegszerűségét kizárólag az MNB mindenkorai árfolyamát feltüntető kimutatással tudná igazolni. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során nem tett eleget a Pp. 369. (4) bekezdésében és a 370. § (4) bekezdésében előírt anyagi pervezetési kötelezettségeinek; az említett rendelkezések alkalmazásának indokát nem adta. A másodfokú eljárás során tehát sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, a Kúria eljárása pedig a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme visszautasítása okán a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogán felül a hatékony jogorvoslathoz fűződő alapjoga sérelmét is okozta.
- [6] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Abtv. 27. §-a alapján folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a*)-*f*) pont] megfelel.
- [7] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is. Az indítványozó jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő az alkotmánybírósági eljárásra vonatkozó meghatalmazását csatolta.

- [8] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogát sérti [a) pont], továbbá a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [b) pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó, mint az alkotmányjogi panaszra okot adó per felperese, jogosultnak és érintettnek is tekinthető, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [9] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria támadott döntését 2023. június 20. napján vette kézhez. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó 2023. augusztus 11. napján az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben határidőben terjesztette elő.
- [10] Az indítványozó a Kúriának a felülvizsgálati kérelme engedélyezését visszautasító döntését és a felülvizsgálni kért jogerős ítéletet egyazon, a Kúria sérelmezett döntésének kézhezvételét követően előterjesztett alkotmányjogi panaszban támadta, ezért az Alkotmánybíróság a továbbiakban erre figyelemmel vizsgálta meg az indítvány e két különálló elemével összefüggésben a befogadhatóság további feltételeit.
- [11] 3.1. A Kúria felülvizsgálat engedélyezését visszautasító végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdésében írt, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható.
- [12] Az indítványozó a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára [a joggyakorlat egységének biztosítása] és (3) bekezdésére [a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés] hivatkozva kérte a felülvizsgálat engedélyezését.
- [13] A támadott kúriai végzésben foglaltak szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság jogszabálysértését abban határozta meg, hogy az nem tett eleget a Pp. 369. § (4) bekezdésében és 370. § (4) bekezdésében előírt anyagi pervezetési kötelezettségének. A törvényszéknek a DH2. tv, továbbá „a 2015. évi CXLV. törvény, valamint 2014. évi LXXVII. törvény rendelkezéseivel kapcsolatban az elsőfokú bíróságétól eltérő volt az anyagi jogi álláspontja, azonban ezt nem hozta a felek tudomására és nem végezte el a helyes anyagi pervezetést. Ennek következtében [az indítványozó] nem kerülhetett abba a helyzetbe, hogy megfelelően, akár igazságügyi könyvszakértői bizonyítással, akár a saját maga által elvégzett másik számítással alátámassza a keresetét.” {lásd.: a Kúria támadott, Gfv.I.30.186/2023/2. számú végzése, Indokolás [6]}
- [14] A Kúria az indítványozó ezen érvelésével összefüggésben a joggyakorlat egységének biztosítása [Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont] tekintetében – utalva az ezen rendelkezés

értelmezésével is foglalkozó 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény 1. pontjában írtakra – a következőképpen foglalt állást. A PK vélemény 1. pontja alapján „a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban [...] a Kúria jogegységi határozatban vagy az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. [...] A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont *ca)* alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését. A felperes a kérelmében nem jelölt meg ilyen okot, hiszen arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálattal támadott jogerős ítéletben felvetett jogkérdésben a Kúria a BHGY-ben közzétett eseti határozatában (Kúria Pfv.V.21.336/2020/5., megjelent: BH2022. 47.) már állást foglalt.” {lásd.: a Kúria támadott, Gfv.I.30.186/2023/2. számú végzése, Indokolás [9]-[10]}.

- [15] A Pp. 409. § (3) bekezdésében szabályozott jogkérdésben való eltérésre vonatkozó hivatkozás kapcsán pedig kifejtette, hogy ezen rendelkezés alapján „a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér. E jogszabályi rendelkezésből az következik, hogy az engedélyezés alapja a másodfokú bíróságnak a Kúria által közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezése. A jogértelmezés alatt az a tudatos jogalkalmazói tevékenység értendő, amelynek során a bíróság arra törekszik, hogy valamely jogi norma tartalmát (jelentését, értelmét) feltárja. Mindebből az következik, hogy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés kizárólag olyan ítéleti rendelkezés vonatkozásában állapítható meg, amely esetén a másodfokú bíróság konkrét jogi norma (vagy normák) eltérő értelmezése útján jutott a Kúria közzétett eseti döntésében foglalt jogértelmezésétől különböző álláspontra. Ha a felülvizsgálattal támadott határozat nem tartalmaz jogértelmezést abban a jogkérdésben, amelyre a felülvizsgálatot kérő fél a Pp. 409. § (3) bekezdése szerinti engedélyezési okot alapítja, akkor - előfeltétel hiányában - logikailag fel sem merülhet annak lehetősége, hogy a Kúria a saját közzétett határozatától való eltérést vizsgálja (Kúria Pfv .1.21.312/2020/3 ., megjelent: BH202 I. 165 .). Önmagában az a körülmény, hogy az eljáró bíróság egy adott jogi normát az eljárása során nem vett figyelembe, a jogszabály értelmében nem engedélyezést megalapozó ok. [...] A jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdéssel. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva a jogerős ítéletben felvetett elvi jelentőségű jogkérdést kell megjelölnie. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont *cd)* alpontjában meghatározott követelménynek akkor felel meg, ha a fél ebben a

jogkérdésben eltérő kúriai határozatra hivatkozik. A felperes azonban nem jelölt meg a jogerős ítélet által felvetett olyan jogkérdést, amely összevethető lenne a Kúriának az engedélyezés iránti kérelemben hivatkozott határozatával.” {lásd.: a Kúria támadott, Gfv.I.30.186/2023/2. számú végzése, Indokolás [9]-[10]}.

- [16] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, hogy az indítványozó által a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében előadottak nem tartalmaznak elégséges indokolást az ilyen kérelmek kötelező tartalmi kellékeinek felsorolását rögzítő Pp. 410. § (2) bekezdésében foglaltak megállapításához, ezért tekintettel arra, hogy a kérelem nem felel meg az ezen rendelkezés *c)* pont *ca)* és *cd)* pontjaiban meghatározott tartalmi követelményeknek, azt a Pp. 401. § (4) bekezdése alapján visszautasította.
- [17] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel a befogadhatóság (vagylagos) tartalmi feltételeivel összefüggésben az indítvánnyal kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [18] Az Abtv. említett rendelkezésében írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány alapján a Kúria támadott végzése kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89], 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; illetve 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, 14/2015. (V. 26.) AB határozat}. Ezek lényeges tartalmára a beadvány is utal; a jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [19] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, ugyanakkor – hatáskör hiányában – nem bocsátkozik szakjogi kérdések ismételt felülbírálatába.
- [20] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelmével összefüggésben ezért a jelen ügy kapcsán is emlékeztet arra, hogy következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának (engedélyezésének) előfeltételei fennállnak-e vagy sem, illetőleg a felülvizsgálati- vagy az annak engedélyezése iránti kérelemben előadott érvelés érdemi elbírálásra alkalmas-e vagy sem [engedélyezés iránti kérelem esetén, mint

jelen ügyben is, megfeleltethető-e a Pp.-ben támasztott tartalmi követelményeknek], alapvetően nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés (lásd például: 3068/2023. (II. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3333/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [24]); a kúriai joggyakorlat más döntésektől való eltérésének állítása pedig szintén nem alkotmányjogi, hanem az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének megfelelően a Kúria hatáskörébe tartozó jogegységi kérdésnek tekinthető. A Kúria a felülvizsgálat engedélyezéséhez szükséges tartalmi követelmények teljesítésének kérdését vizsgálva kialakította az azzal kapcsolatos (szak)jogi álláspontját; az ezzel kapcsolatos döntését részletesen meg is indokolta.

- [21] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság«” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [22] A jogorvoslatihoz való jognak a felülvizsgálat visszautasításával összefüggésben állított sérelmével összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság utal az ezen alapjog tekintetében érvényesített töretlen gyakorlatára, amely kapcsán már korábban megállapította, hogy az alapvetően a rendes jogorvoslatra terjed ki, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből nem vezethető le a rendkívüli jogorvoslat biztosításának kötelezettsége a jogalkotó számára és akár az egyfokú fellebbezési rendszer is kielégíti a belőle fakadó követelményt. Ugyanakkor a törvényhozó ezen túlmenő, többfokú, vagy akár rendkívüli jogorvoslati lehetőség(ek)et is adhat {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [85]}; az Alaptörvény által megkövetelt mértéken túli jogorvoslat esetén is az a kötelezettség terheli a jogalkalmazót, hogy azt a jogorvoslat jogintézményének céljával összhangban, az Alaptörvényből levezethető követelményeknek megfelelően, így hatékonyan és ténylegesen érvényesítse {14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [43]; ennek megerősítéséhez újabban lásd. pl.: 3539/2023. (XII. 21.) AB határozat, Indokolás [43]}. Az, hogy egy konkrét ügyben a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben kifejtetteket vizsgálva olyan jogi álláspontot alakít ki, amely végül a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek

alkalmazásával annak visszautasításához vezet, nem veti fel a jogorvoslathoz való jog sérelmét.

- [23] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kúria támadott, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet visszautasító végzése kapcsán megállapította, hogy azzal összefüggésben nem merült fel olyan körülmény, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) vagy (7) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítványnak a Kúria döntésére vonatkozó elemének érdemi vizsgálatát megalapozhatná.
- [24] 3.2. Habár a Kúria felülvizsgálat engedélyezését visszautasító végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdésében írt, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és ekként alkotmányjogi panasszal is támadható; ugyanakkor nem tekinthető az Abtv. 27. §-a alapján az ügy érdemében hozott döntésnek {3112/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [16]}. Ez egyben azt is jelenti, hogy az alkotmányjogi panasz megítélése szempontjából az alapügy érdemében hozott döntésnek a másodfokú ítélet tekinthető, amelyet az indítványozó szintén támadott az alkotmányjogi panaszában.
- [25] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság jelen ügy kapcsán is kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: Ügyrend) 32. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetében a jogorvoslati lehetőség kimerítésének a kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz ezért a jogerős döntéssel szemben akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem benyújtását is lehetővé teszi, de az indítványozó ezzel a lehetőséggel nem él. Ha azonban az indítványozó – akár anélkül, hogy a jogerős bírósági döntéssel szemben az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezné – a felülvizsgálat lehetőségét kimeríti, a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott döntés tartalma az Alkotmánybíróság eljárására is kihat. Ha ugyanis a felülvizsgálati indítvány érdemi elbírálásra alkalmas, így azt a Kúria érdemben meg is vizsgálja, az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárásban hozott döntést a jogerős döntésre is kiterjedően vizsgálhatja. Amennyiben azonban a Kúria nem érdemi döntést hoz, az Ügyrend 32. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alapügyben hozott (jogerős, érdemi) bírói döntést kizárólag két esetben vizsgálhatja: (i) ha az indítványozók a jogerős döntést a felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg – az Abtv. szerinti határidőben – alkotmányjogi panasszal is megtámadták, vagy (ii) ha a Kúria döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [26] Az indítványozó a jogerős, a jelen ügyben érdeminek tekinthető, 2023. január 26. napján kelt bírósági döntést az Abtv. szerinti határidőben, a felülvizsgálati kérelem előterjesztése mellett alkotmányjogi panasz útján nem támadta meg. Jelen ügyben ezért a fent említett esetek egyike sem áll fenn: az indítványozó alkotmányjogi panasa a másodfokú ítélettel szemben elkésett; a Kúria pedig a jelen végzés 3.1.

pontjában kifejtettek szerint a felülvizsgálati kérelmet formai okból, a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján, a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem törvényi feltételeknek [Pp. 410. § (2) bekezdés *c*) pont *ca*) és *cd*) pontjai] való meg nem felelése miatt – tehát nem mérlegelési jogkörben, hanem a törvény mérlegelést nem engedő, imperatív rendelkezése alapján – utasította vissza.

[27] Az Alkotmánybíróság mindezek miatt az indítványozónak az alapügyben hozott döntéssel szembeni érveit nem vizsgálhatta {hasonlóan, például: 3471/2022. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás: [10]; 3342/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[28] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az alkotmányjogi panasznak sem a Kúria végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, sem pedig a jogerős (érdemi) döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eleme nem vizsgálható érdemben.

[29] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *d*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. december 17.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró